

Til § 6.

4) Paragraffen affattes således:

„§ 6. Uddannelsen skal for alle studerende omfatte:

- 1) de pædagogiske fag: pædagogik og psykologi, undervisningslære, praktisk skolegerning og pædagogisk speciale,
- 2) fagene dansk (med kendskab til svensk og norsk), skrivning, regning og kristendomskundskab,
- 3) grunduddannelse for mandlige studerende i formning, sang/musik og legemsøvelser, for kvindelige studerende i tre af fagene formning, sang/musik, legemsøvelser og håndarbejde efter den enkelte valg,
- 4) samtids- og samfundsorientering,
- 5) videregående uddannelse i to af folkeskolens fag (linjefag),
- 6) supplerende kursus og fællestimer.

Stk. 2. Ud over den i stk. 1 nævnte uddannelse kan de studerende vælge

- a) uddannelse i et yderligere linjefag,
- b) undervisning (frilæsning) i form af kursus eller studiekredse,
- c) undervisning i instrumentalmusik, herunder orgelspil.

Stk. 3. De studerende vælger pædagogisk speciale og linjefag inden for de ved seminarierne givne muligheder, jfr. stk. 4 og 5. Undervisningen påbegyndes i uddannelsens 2. år.

Stk. 4. Undervisningsministeren fastsætter efter forhandling med seminarierådet, hvilke fag der kan være linjefag, og hvilke kursus der er obligatoriske efter stk. 1, nr. 6.

Stk. 5. Undervisningsministeren godkender, på hvilke områder der af det enkelte seminarium tilrettelægges undervisning i pædagogisk speciale, linjefag og frilæsning.

Stk. 6. Undervisningsministeren bemyndiges til for det nuværende statens seminarium for småbørnslærere at godkende en tilrettelæggelse af uddannelsen, således at den tager særligt sigte på undervisningen i folkeskolens yngste klasser.“

Til § 7.

5) Paragraffen affattes således:

„§ 7. Studerende, der på grund af legemlig mangel eller svagelighed ikke kan del-

tage i undervisning i legemsøvelser eller håndarbejde, fritages herfor af seminariets rektor.

Stk. 2. Studerende, der skønnes ikke at kunne få noget udbytte af den i § 6, stk. 1, nr. 3, nævnte grunduddannelse i sang, og for hvem denne ikke er valgfri, kan fritages for faget af seminariets rektor.

Stk. 3. Oplysning om fritagelsen gives i afgangsbrevet.“

Til § 8.

6) Paragraffen affattes således:

„§ 8. Uddannelsen efter § 6, stk. 1, nr. 2, i fagene dansk, skrivning, regning og kristendomskundskab skal afsluttes med en prøve ved udgangen af uddannelsens første år. På grundlag af resultatet af denne prøve og en vurdering af den pågældende i de øvrige fag, som undervisningen har omfattet efter § 6, stk. 1, herunder i praktisk skolegerning, afgør seminarieret, om den enkelte studerende kan fortsætte uddannelsen i dens 2. år.

Stk. 2. Ved afslutningen af undervisningen i faget praktisk skolegerning foretages der en vurdering af den studerendes standpunkt. For at kunne afslutte den samlede uddannelse skal den studerende have den undervisningsfærdighed, som er nødvendig til varetagelse af undervisning i folkeskolen.

Stk. 3. I de øvrige fag konstateres de studerendes standpunkt ved afsluttende prøver, der holdes ved den pågældende undervisnings ophør.

Stk. 4. Der holdes dog ikke prøve i

- a) faget sang efter § 6, stk. 1, nr. 3,
- b) kursusemner efter § 6, stk. 1, nr. 6,
- c) emner for undervisning efter § 6, stk. 2.

Stk. 5. De studerende kan indstille sig til uddannelsens afsluttende prøver efter 3½ år og skal indstille sig efter 4 år. Indstilling senere end efter 4 år kan i særlige tilfælde finde sted efter godkendelse af seminariets rektor. Denne kan endvidere, når ganske særlige forhold taler derfor, tillade, at en studerende indstiller sig efter 3 år.

Stk. 6. For aftensseminarier kan undervisningsministeren efter forhandling med seminarierådet fravige bestemmelserne om den samlede uddannelsestid og om tidspunktet for den i stk. 1 nævnte prøve.“